

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/121/2017
Identifikačné číslo spisu:	1214224658
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočíčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1214224658.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Z. I., bývajúceho v G., K., zast. Mgr. Štefanom Sándorom, advokátom so sídlom v Bratislave, Furdekova 9, proti žalovaným: 1/ Union poisťovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 29/A, IČO: 31 322 051, 2/ Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta 82, IČO: 36 062 235, o zaplatenie 6 374, 22 € s prísl., vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 19C/285/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/515/2015 zo 7. novembra 2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) hore označeným rozsudkom potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C. s. p.“) rozsudok Okresného súdu Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) č. k. 19C/285/2014-170 zo dňa 11. júna 2015, ktorým okresný súd žalobu zamietol, žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému 2/ trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 1 099,13 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalovanému 1/ náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie sa správne zaoberal Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 22. 12. 2014 (ďalej aj „zmluva o postúpení pohľadávky“ alebo „zmluva“) a skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu a správne konštatoval, že súčasný žalobca (postupník) nemohol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 22. 12. 2014 nadobudnúť právo k postupovanej pohľadávke v celkovej výške 6 374,22 €, pretože právny predchodca žalobcu (postupca) nebol v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky jej vlastníkom.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej v texte aj „dovolateľ“) „v časti týkajúcej sa žalovaného 1/ proti obom výrokom“ dovolanie, ktoré odôvodnil ust. § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p., pričom ako rozhodnutia patriace do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle citovaného ustanovenia označil rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo/198/2007 z 30. septembra 2008, (ktorý súvisel s vyriešením právnej otázky či je v spore o náhradu škody vzniknutej v dôsledku dopravnej

nehody aktívne legitimovaná leasingová spoločnosť ako vlastníč poškodeného motorového vozidla alebo jeho leasingový nájomca), rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo/234/2007 z 30. júna 2008 (ktorý súvisel s vyriešením právnej otázky rozsahu náhrady škody v zmysle ust. § 442 Občianskeho zákonníka), rozsudok NS SR sp. zn. 4 Cdo/77/2008 z 21. mája 2008 (ktorý súvisel s vyriešením právnej otázky skutočnej škody na poškodenom vozidle v zmysle ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo/256/2012 zo 17. 10. 2013 (ktoré súviselo s vyriešením právnej otázky týkajúcej sa priameho nároku poškodeného na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla - ďalej aj „Zákon o povinnom zmluvnom poistení“). Zdôraznil, že Zákon o povinnom zmluvnom poistení v znení platnom ku dňu 24. 1. 2014, kedy došlo k dopravnej nehode, definuje povinnosť poisťovne zaplatiť za poisteného ním spôsobenú škodu, ktorá je a) uplatnená a b) preukázaná; nevyplýva z neho povinnosť poisťovne nahradiť poškodenému škodu až potom, čo náklady na jej odstránenie znášal či už sám poškodený alebo autoservis. Ďalej uviedol, že záver súdu prvej inštancie a aj súdu odvolacieho o tom, že majiteľom pohľadávky na náhradu škody v čase jej postúpenia bol autoservis, je nesprávny, pretože je v rozpore s akoukoľvek doterajšou judikatúrou vo veciach náhrady škody. Škoda, na náhradu ktorej má poškodený nárok, vznikla okamihom stretu motorových vozidiel pri dopravnej nehode a rozumie sa ňou zmenšenie hodnoty poškodeného motorového vozidla a nie neuhradená faktúra za jeho opravu. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/515/2015-193 zo 7. 11. 2016 v dovolaní napadnutých výrokoch I. II., ktoré sa týkajú žalovaného 1/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že navrhuje, aby dovolací súd dovolanie podľa ust. § 447 písm. c) C. s. p. odmietol, nakoľko nie je prípustné. Žalobca prípustnosť dovolania odôvodnil ust. § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p., teda že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, pričom poukázal na viaceré rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sú však v danom prípade irelevantné, pretože riešia iné právne otázky (napr. otázku rozsahu náhrady škody), ako je tá, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu.

4. Žalovaný 2/ v podaní označenom ako „Odpoveď na výzvu súdu“ uviedol, že nepovažuje za potrebné bližšie sa k dovolaniu vyjadriť, nakoľko žalobca napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu len v časti týkajúcej sa žalovaného 1/.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a naň oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§§ 431 až 435 C. s. p.) a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

7. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Podľa § 432 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

10. Z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby mohol dovolací súd podrobiť dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, uvedeného pod písmenom a) až c) ust. § 421 ods. 1 C. s. p. a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v zákone (§§ 431 až 435 C. s. p.).

11. V preskúmvanej veci si dovolateľ ako dovolací dôvod uplatnil nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p., t. j. namietal, že odvolací súd sa pri riešení právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo jeho rozhodnutie, odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom označil rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré podľa jeho názoru predstavujú vo vzťahu k namietanému právnomu posúdeniu ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu (sp. zn. 2 Cdo/198/2007, sp. zn. 3 Cdo/234/2007, sp. zn. 4 Cdo/77/2008 a sp. zn. 3 Cdo/256/2012). Z obsahu citovaných rozhodnutí najvyššieho súdu však vyplýva, že právna otázka, ktorej vyriešenie súviselo s predmetom konania v jednotlivých označených rozhodnutiach, nie je totožná s právnou otázkou, ktorej vyriešenie bolo podkladom pre zamietnutie žaloby prvoinštančným súdom - nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu z dôvodu absencie vlastníckeho vzťahu postupcu k postupovanej pohľadávke, s rozhodnutím ktorého sa odvolací súd stotožnil.

12. Z uvedeného je zrejmé, že dovolateľ nevymedzil riadne uplatnený dovolací dôvod spôsobom vyplývajúcim z ust. § 432 ods. 2 C. s. p. v spojení s ust. § 421 ods. 1 písm. a) tohto právneho predpisu. Nie je totiž možné argumentovať tým, že odvolací súd sa pri riešení právnej otázky, od ktorej záviselo jeho rozhodnutie, odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a označiť pritom rozhodnutia, ktoré pre túto právnu otázku netvorili ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu. Ak teda dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil ust. § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p., t. j. odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, potom mal v dovolaní uviesť také rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré vo vzťahu k predmetnej právnej otázke tvoria ustálenú rozhodovaciu prax.

13. So zreteľom na uvedené, dovolací súd dovolanie žalobcu podľa ust. § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

14. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v nadväznosti na ust. § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože im preukázateľne žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.